

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **A. G.**, bytem P., proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí (dále jen MPSV)**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě ze dne 4.12.2014 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1.10.2014 č.j. X o *průkaz osoby se zdravotním postižením*,

t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou datovanou 4.12.2014 žalobce napadl rozhodnutí žalovaného ze dne 1.10.2014 č.j. X, jehož kopii připojil, kterým žalovaný dle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen *správní řád nebo s.ř.*), z části změnil rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Ostravě (dále jen *ÚP*) ze dne 10.4.2014 č.j. X o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ takto:

- I. Podle ustanovení § 90 odstavce 1 písmene c) správního řádu se výše uvedené rozhodnutí v části výroku mění tak, že: za slova „ode dne 01.02.2014.“ se vkládají slova „trvale. Doba platnosti průkazu osoby se zdravotním postižením se stanoví na 10 let.“
- II. Podle ustanovení § 90 odstavce 5 správního řádu se výše uvedené rozhodnutí ve zbytku potvrzuje.

Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 1.10.2014 a vrácení věci žalovanému (náhrada nákladů řízení byla požadována), neboť rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně posouzeného skutkového stavu a v rozporu s lékařskými zprávami odborných lékařů. Nebylo přihlédnuto ke skutečnému zdravotnímu stavu a možnostem žalobce, kterému byla z důvodu závažnosti jeho onemocnění přiznána invalidita III. stupně. Žalobce dále uvedl, že se u něho nejedná o středně těžké funkční omezení pohyblivosti, ale o těžké postižení pohyblivosti a celkové výkonnosti již při lehkém zatížení při interních a onkologických postiženích, tedy stav dle odst. 2 písm. i) přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb., *o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením* (dále jen **vyhláška**).

V odůvodnění rozhodnutí ze dne 1.10.2014 žalovaný popsal průběh řízení po podání žádosti žalobce dne 24.2.2014 o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, kdy bylo po vypracování posudku Okresní správou sociálního zabezpečení Karviná (dále jen **OSSZ**) dne 1.4.2014 se závěrem, že jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., *o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů* (dále jen **zákon**), jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. i) přílohy č. 4 vyhlášky, *vydáno rozhodnutí ÚP dne 10.4.2014* č. j. X, jímž byl přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“. Po včasné odvolání žalobce proti rozhodnutí ze dne 10.4.2014 bylo vyžádáno žalovaným jako odvolacím orgánem posouzení zdravotního stavu žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, detašované pracoviště v Ostravě (dále jen **PK MPSV či komise**), která po jednání dne 10.7.2014 vypracovala posudek se stejným závěrem jako OSSZ s tím, že tento stav existoval i k datu 1.2.2014 s platností trvale. Uvedená komise se vyjádřila k odvolacím námitkám žalobce a v posudku konstatovala, že jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu ustanovení § 34 odstavce 2 zákona; jde o zdravotní stav uvedený v odstavci 1 písm. i) přílohy č. 4 vyhlášky. Zdravotní stav žalobce je dlouhodobě nepříznivý, příčinou je těžké asthma bronchiale s těžkou poruchou dechových funkcí a námahovou dušností, ale dle opakovaného vyšetření je bez těžké respirační nedostatečnosti; jde o omezení pohyblivosti a celkové výkonnosti při běžném zatížení při těžké formě bronchiálního astmatu. Proti závěru komise vznesl žalobce námitky a následně doložil nové lékařské zprávy, proto dne 11.9.2014 provedla PK MPSV doplňující posouzení, přičemž nezjistila žádné nové skutečnosti, které by měly vliv na posouzení a posudkový závěr. Dále bylo uvedeno, že žalovaný uvedené posudky považuje za dostatečně vypovídající a přesvědčivé, když je z nich zřejmé, z čeho PK MPSV při jejich vypracování vycházela, jak podklady a jí samotnou zjištěné skutečnosti hodnotila. Posudky byly vypracovány komisí v řádném složení a obsahují odůvodnění posudkového závěru ve vztahu ke zdravotnímu stavu žalobce. Důvodem, který vedl žalovaného k částečné změně uvedeného rozhodnutí, je skutečnost, že ÚP rozhodl pouze o přiznání průkazu, nikoliv o době jeho platnosti, jak stanoví zákon.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný dne 22.1.2015 navrhl zamítnutí žaloby dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., *soudní řád správní* (dále jen **s.ř.s.**), souhlasil s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání, popsal průběh řízení a zdůraznil, že v rámci řízení o průkazu osoby se

zdravotním postižením se posuzuje zdravotní stav a schopnost pohyblivosti a orientace. PK MPSV se ve svých posudcích zabývala zdravotním stavem žalobce a uvedla onemocnění, kterými žalobce trpí. Namítané oblékání, koupání, nákupy, apod. se hodnotí při posuzování stupně závislosti a schopnosti zvládat deset základních životních potřeb v rámci samostatného správního řízení ve věci příspěvku na péči. V rámci důchodového pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, nejméně o 70%, jedná-li se o invaliditu třetího stupně. Toto řízení a vznik invalidity nemá vliv na správní řízení o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, které se posuzuje dle jiných platných a účinných právních předpisů a dle jiných kritérií. Dále žalovaný sdělil, že lékařská zpráva MUDr. P. ze dne 29.10.2014 a MUDr. S. ze dne 25.09.2014 byla sepsána v době od seznámení se s podklady před vydáním rozhodnutí do doby vydání napadeného rozhodnutí a nebyla žalovanému známa, tedy může být zohledněna v novém správním řízení. Rozhodnutí žalovaného je v souladu s hmotným i procesním právem a odvolací řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno toto rozhodnutí zrušit. *(Vyjádření bylo následně doručeno žalobci.)*

Obsah správního spisu zasláného soudu žalovaným odpovídá skutečností uvedeným v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalovaného. Ve spisu je mimo jiné založena Žádost žalobce o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením ze dne 24.2.2014 doručená ÚP dne 24.2.2014, v níž není uveden druh průkazu, o který je žádáno. Rovněž v posudku OSSZ ze dne 1.4.2014 je popsán toliko zdravotní stav, ale není uvedeno, jaký druh průkazu má být přiznán. Z posudku PK MPSV ze dne 10.7.2014 vyplývá, že žalobce nebyl přítomen a odborný lékař z odboru interního lékařství zhodnotil lékařské zprávy připojené k odvolání. Podle komise jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu ustanovení § 34 odstavce 2 zákona. Zdravotní stav žalobce je dlouhodobě nepříznivý, příčinou je těžké asthma bronchiale s těžkou poruchou dechových funkcí a námahovou dušností, ale dle opakovaného vyšetření je bez těžké respirační nedostatečnosti. Jde o omezení pohyblivosti a celkové výkonnosti při běžném zatížení při těžké formě bronchiálního astmatu, tedy zdravotní stav uvedený v odstavci 1 písmenu i) přílohy č. 4 k vyhlášce a tento stav byl i k datu 1.2.2014. V rámci seznámení se s podklady před vydáním rozhodnutí dne 18.7.2014 vznesl žalobce námitky proti závěru posudkové komise ze dne 10.7.2014 a následně dne 23.7.2014 zaslal písemné vyjádření a doložil nové lékařské zprávy. Na základě této skutečnosti provedla posudková komise dne 11.9.2014 za účasti žalobce a odborného lékaře z odboru interního lékařství doplňující posouzení zdravotního stavu. Komise uvedla, že při posouzení zdravotního stavu přihlédla ke všem dokladovaným chorobným stavům posuzovaného. Jde o středně těžké omezení pohyblivosti a celkové výkonnosti při běžném zatížení při interním onemocnění a těžké obezitě, přičemž komise nezjistila žádné nové skutečnosti, které by měly vliv na posouzení a posudkový závěr, proto setrvala na posouzení a posudkovém závěru uvedeném v protokolu o jednání ze dne 10.07.2014. V rámci seznámení se s podklady před vydáním rozhodnutí dne 22.9.2014 žalobce sdělil, že nesouhlasí s posudky komise, když nebyl brán zřetel na jeho celkový zdravotní stav, neboť trpí vážnými onemocněními. Napadené rozhodnutí ze dne 1.10.2014 bylo žalobci doručeno dle doručky dne 6.10.2014.

V podání ze dne 10.2.2015 žalobce soudu sdělil, že se chce zúčastnit soudního jednání. Následně ve vyjádření ze dne 17.2.2015 žalobce uvedl, že na své žalobě i jejích argumentech nadále trvá. Vidí velký rozpor mezi posudkem OSSZ, PK MPSV i vyjádřením žalované k žalobnímu návrhu a jeho skutečným zdravotním stavem a možnostmi. Domnívá se, že v jeho případě jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti - stav uvedený v odst. 2 písm. g) přílohy č. 4 vyhlášky. Dle doložené lékařské zprávy mu v hodnocení dle klasifikace NYHA (*hodnocení srdečního selhání na základě míry funkčního postižení, tj. podle schopnosti nemocného snášet fyzickou zátěž, stanoveny čtyři stupně funkční limitace*), byl stanoven stupeň III. - IV. (*nyní již pouze IV.*), kdy III. stupeň znamená omezení i při malé zátěži (námahová dušnost aj.), kdy běžné aktivity jsou vyčerpávající a IV. stupeň omezení znamená zásadní omezení činnosti i v klidu, tj. kdy nemocný má dušnost a další příznaky již při minimální námaze i v klidovém stavu, neschopnost fyzické aktivity, jakákoliv fyzická aktivita může vyvolat symptomy. NYHA III. - IV. stupně je z odborného hlediska považováno za těžké funkční postižení. Na toto nebral ÚP, PK MPSV, ani MPSV jako žalovaná strana, při vydání rozhodnutí a vyjádření žalované k žalobnímu návrhu zřetel.

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 25.2.2016 se zúčastnil žalobce i zástupce žalovaného. Žalobce závěrem navrhl, aby jeho žalobě bylo vyhověno. Zástupce žalovaného závěrem odkázal na vyjádření ze dne 22.1.2015 s tím, že navrhl zamítnutí žaloby s podotknutím, že jako správní orgán musí rozhodovat v souladu s příslušnými právními předpisy a v jejich mezích.

Podle § 3 *správního řádu* (zákon č. 500/2004 Sb.), postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení. Správní orgány jsou v souladu s § 68 odst. 3 *správního řádu* povinny v odůvodnění rozhodnutí uvést důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídily při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádaly s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Podle § 75 odst. 1 s.ř.s., při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 1.10.2014*.

Podmínky nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením jsou stanoveny v § 34 *zákona ve znění platném k rozhodnému datu*, když dle *odst. 1* má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3.

Dle *odst. 2* má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu

schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.

V *odst. 3* je stanoveno, že nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.

Podle *odst. 4* nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP/P“ (průkaz ZTP/P) má osoba se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace s potřebou průvodce, včetně osob s poruchou autistického spektra. Zvlášť těžkým funkčním postižením pohyblivosti a úplným postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna chůze v domácím prostředí se značnými obtížemi, popřípadě není schopna chůze, v exteriéru není schopna samostatné chůze a pohyb je možný zpravidla jen na invalidním vozíku. Zvlášť těžkým funkčním postižením orientace a úplným postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu není schopna samostatné orientace v exteriéru.

Podle § 34b *odst. 1 písm. a) – c) a odst. 2 zákona* při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením se hodnotí a) zdravotní stav a funkční schopnosti fyzické osoby,

b) zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav,

c) zda jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace a závažnost funkčního postižení.

Prováděcí právní předpis stanoví, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace.

Dle § 2b) vyhlášky zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, jsou uvedeny v příloze č. 4 k této vyhlášce a v ní je uvedeno následující:

1. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy:

písm. i) omezení pohyblivosti a celkové výkonnosti při běžném zatížení při interních a onkologických postiženích.

2. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy:

písm. i) těžké postižení pohyblivosti a celkové výkonnosti již při lehkém zatížení při interních a onkologických postiženích.

3. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni zvlášť těžkého

funkčního postižení nebo úplného postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy: písm. a) – n).

V této věci se podanou žalobou domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného z důvodů v ní uvedených. *Soud pak shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí ze dne 1.10.2014 nesplňuje podmínky pro jeho zrušení zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nevyžaduje zásadní doplnění, žalovaný se vypořádal na podkladě posudku PK MPSV se všemi námitkami žalobce v potřebném rozsahu, přičemž žádnou z nich neuznal důvodnou.*

K závěrům, zda důkazy jsou úplné a přesvědčivé, rozhodující správní orgán může dospět jen tehdy, jestliže se komise vypořádá se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník, o jehož žádost se jedná. Posudek o zdravotním stavu musí obsahovat nezbytné náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru musí být takové, aby byla splněna zásada skutkového zjištění věci a jeho závěr byl přesvědčivý a srozumitelný pro účastníka i správní orgán a ze všech těchto hledisek je rozhodující správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit. Zdejší soud proto na základě všech zjištěných skutečností dospěl k závěru, že posudek PK MPSV v testu úplnosti, objektivnosti a přesvědčivosti i správnosti, obstál, když výsledek posudkového hodnocení je srozumitelný pro rozhodovací správní orgán i pro žalobce, byť s ním nesouhlasí.

Dle zjištění soudu je napadené rozhodnutí žalovaného plně v souladu s § 68 správního řádu (*náležitosti rozhodnutí*), kdy v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, což bylo splněno. Žalobce neprokázal svá tvrzení o tom, že splňuje podmínky pro přiznání průkazu označeného „ZTP“ dle § 34 odst. 3 zákona, neboť i dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek PK MPSV, je osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, která má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ dle § 34 odst. 2 zákona. PK MPSV se vyjádřila v posudku ze dne 10.7.2014 ke všem námitkám žalobce uvedeným v odvolání proti rozhodnutí ÚP ze dne 10.4.2014 a žádnou z nich neshledala důvodnou. K námitce, že žalovaný neposoudil skutečný zdravotní stav žalobce dle předložených lékařských zpráv, soud konstatuje, že žalovaný, respektive komise posoudila zdravotní stav dle jí známých, tedy doložených lékařských zpráv v době rozhodování. Jak správně žalovaný uvedl i ve svém vyjádření k žalobě, pokud se v mezidobí zdravotní stav žalobce změnil, může být tato změna doložená novými lékařskými zprávami zohledněna pouze v novém správním řízení. To, že má žalobce přiznaný invalidní důchod III. stupně, nemá žádný vliv na rozhodování o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, jelikož toto řízení a řízení o invalidní důchod jsou dvě naprosto rozdílná správní řízení upravená odlišnými právními předpisy, když se zcela liší ustanovení upravující podmínky pro splnění obou žádostí a současně je i rozdílný postup při posudkovém hodnocení lékaři OSSZ či komisí, který je opět upraven zvláštními předpisy, tedy je zcela v souladu se zákonem, i když závěry o zdravotním stavu jedné osoby, ale ve dvou odlišných řízeních, jsou rozdílné. Neznamená totiž, že je nesprávné rozhodnutí žalovaného, pokud není v souladu s

přáním žalobce, protože rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu posudkovými lékaři a komisí v souladu s platnou právní úpravou. I přes toto rozhodnutí má žalobce možnost kdykoli znovu podat novou žádost o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením označený symbolem ZTP či ZTP/P, nebude-li jeho žádosti vyhověno.

Ze všech těchto důvodů dospěl zdejší soud k závěru, že žaloba žalobce ze dne 4.12.2014 není důvodná, když žalovaný se vypořádal dostatečným způsobem na základě posudku PK MPSV s jeho námitkami proti předcházejícímu rozhodnutí ÚP; ani soud neshledal důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť rozhodnutí je přezkoumatelné, obsahuje všechny potřebné náležitosti, žalovaný rozhodl v souladu s platnou právní úpravou, proto soud žalobu žalobce zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., v němž je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). Zároveň se soud omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 25. února 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně